

DE MUNDI MISERIA

(Jehan d'Amiens panaszdala)

I

Bugrisoknak egykoron
Elkántáltam: *Ite!*
Fránya, fősvény főpapok
Nem figyeltek ide...
Hadd hízlalja tarsolyuk,
Dagassza más hite
Poczakjukat malaczsült,
Kappan, almáspite!

II

Provins, Rouen, Soissons
Rám hergeli Coucyt!
Reims, Champagne kiprédikál-
Ellenemre úszít...
Páviától Metzиг el
Mind csak engem nyúz itt,
Mert a bűnbe Béziers,
Dalba meg Toulouse vitt!

III

Költő volnék: nincstelen
Elcsapott mágiszter!
Megcsúfolhat rang, uracs,
Rút, falánk filiszter...
Bárha hírem ismeri
Padus, Tagus, Istek-
Van, ki verse fátumán
Nem fámát, fityiszt nyer!

IV

Néhanapján poltúrát,
Egy árva fityinget

Sem vet néki senki már –
Mindhiába hinnyget!
Szent Márton sem ád köpenyt,
Sem a Capetingek...
Kurvácskák ha hímeznek –
Olykor kap egy inget.

V

Kis poéta lelke rongy:
Nyelve báva, czéda!
Bárha sejti, hogy mit írt
Ángliába Baeda,
S mint fogadta phattyúját
Ágyékába Léda –
Gondja garmadával áll,
Könyve, mint a gléda!

VI

Kárhoztat a Capitol,
Morgó libafórum –
Szerzetesnek bévesz az
Ordo Divagorum!
A Tékergők Rendjében
Van galiba, lórum,
Vígtság, kártya, koczka, vágy –
Nem lógatum orrum!

VII

Mellpomána, kebeleden
Kurjogassam én ma:
„Félre vén komolykodók,
Előbb van a tréfa!
Ne búsítson savanykás,
Sótlan blama, séma!
Súlyba, kontár verselők,
Sújtson anatóma!”

VIII

Mindenütt kihírdetem:
 Szent Törvény e bulla!
 Akkor is, ha szellemem
 Lent örvénybe hulla,
 Mert a mennyek kék tetején
 Lelkem megjavul, la!
 Jaj, kerekded ez világ,
 Pöffedt, mint a nulla!

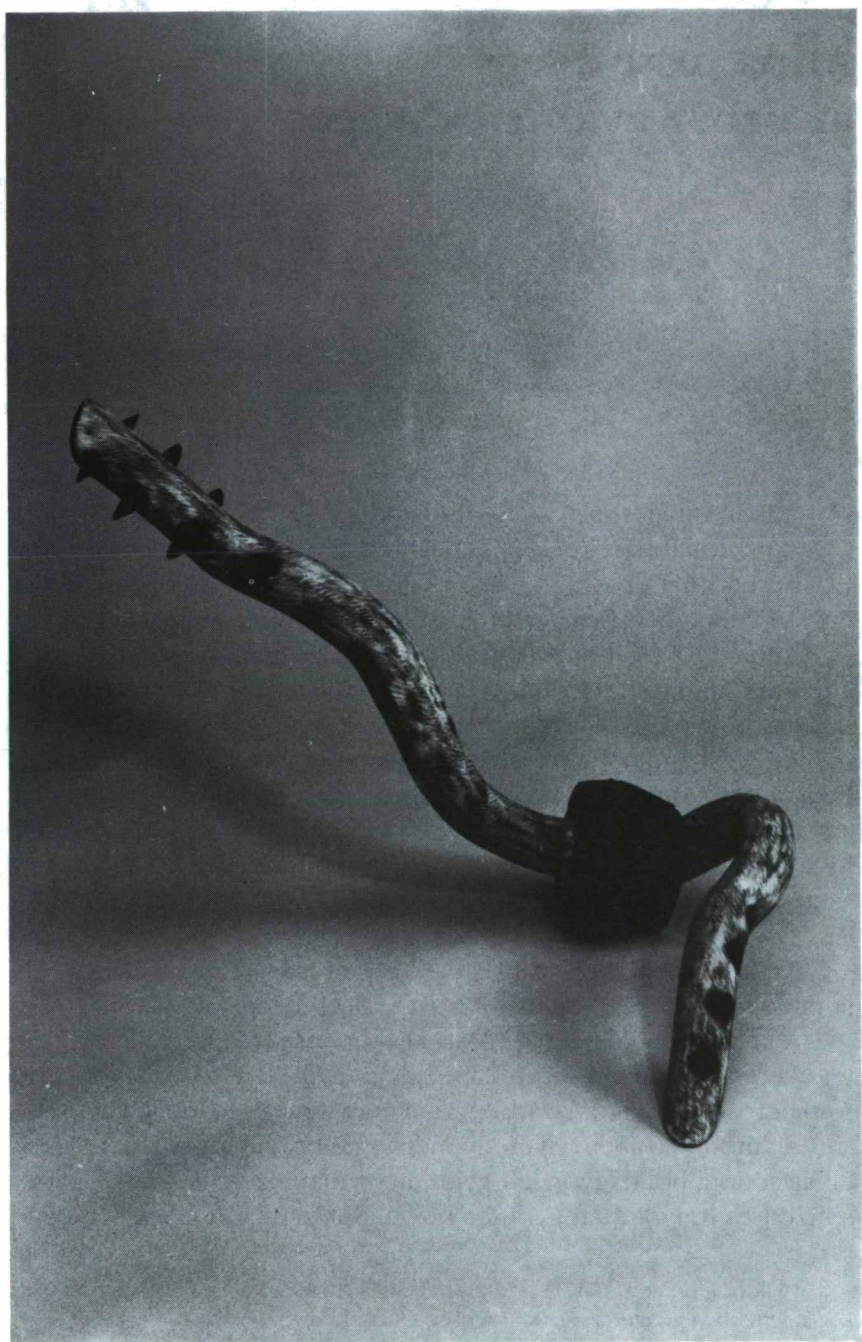
IX

Kiátkozhat Avignon,
 Clairaux, Cluny, Sens, Beauvais!
Ego scriptor del cansò,
J'ayme poynt ces gens mauvaiz!
Spero con bel pensammen,
Que mon aame sera sauvée
Par mes dicts e rics trobars,
Car mon cor n'est paz mauvaiz!

Saint-Maur-sur-Saône, le 25 Septembre 1884

Lázáry René Sándor

LÁZÁRY RENÉ SÁNDOR 1859. szeptember 17-én született Kolozsvárott. Latin és francia szakos tanár volt, kiváló romanista hírében állott, de ez nem bizonyított, minden esetre hosszabb ideig hivatalnokként is működött. 1890-től főleg Marosvásárhelyen élt. A várossal szomszédos Marossárpatakon hunyt el 1927 októberében. Harminchat verse még 1992 augusztusában került elő a marosvásárhelyi Molter-hagyatéból. A hirtelen sőt: hihetetlen fölfedezést követő filológiai kutató munka, illetve a nehéz és szövevényes életrajzi nyomozás eredményeképpen jónéhány eredeti Lázáry levélre és elegyes följegyzésre bukkantunk a költő élettársának, későbbi özvegyének, Vajdaréthy Júliának mindeddig lappangó hagyatékában. Ám ugyanott további száznyolc költeményre, valamint Marullo Pazzi (késő-reneszánsz költő és zeneszerző) huszonegy versének Lázáry általi fordítására avagy átköltésére akadunk... A Lázáry-oeuvre immár teljesnek látszik, illetőleg (egyelőre) annak mutatkozik. Földolgozása folyamatban van. (Dr. Vajdaréthy Rabán szíves hozzájárulásával közléteszi: Kovács András Ferenc.)

Sejben Lajos: Az ördög hangszere